

Genij A. Einstein je dosegel 75. leto svoje starosti

Rojstni dan je obhajal mirno, ker ne verjame v take proslave, ki da so za otroke. —

PRINCETON, N. J. — Albert Einstein je dosegel v nedeljo 75. leto svoje starosti.

Dasi učenjak in znanstvenik ne veerjame v take vrste proslave, je vendarle prejel stotine pismenih in brzojavnih voščil od svojih prijateljev iz vseh delov sveta. Najbolj so ga razveselili njegovi tovariši - profesorji, ki so mu darovali lep fonograf. Einstein je namreč velik ljubitelj glasbe in tudi sam dobro igra na violino.

Ni bilo pa nobene običajne torte s svečicami, ker Einstein ne verjame v praznovanje rojstnih dni, kar je za otroke, pravi.

Einstein je danes verjetno največji teoretični matematik in fizik na svetu. Njegova teorija o relativnosti je svetovno znana, dasi skoraj od nikogar razumevana razen od njegovih tovaršev - znanstvenikov. Einstein je bil tisti, ki je v drugi svetovni vojni opozoril predsednika F. D. Roosevelta, da je osnova in izgovoritev atomske bombe možna stvar.

SUFRAGETKE V EGIPTU

KAIRO, Egipt. — Tukaj so šle žene na gladovno stavko, da bi prisilile vladu, da jim da enake pravice kot njihovim možem, predvsem seveda volilno pravico.

Voditeljica sufražetk je 36-letna poročena žena Doria Šafik. Zene so že štiri dni in štiri noči v poslopju tiskovnega sindikata, kjer je njihova edina hrana — "pomarančni sok in njihov idealizem."

Zdravniki, ki opazujejo to gladovno stavko, so izjavili, da dve ženi kažeta znake telesne slabosti.

Steklenica v slaniku

DORTMUND, Nemčija. — Neke nemška žena je našla v slaniku, ki ga je kupila in pripravila za kosilo, malo stekleničico v kateri je bil listek papirja. Na papirju je stalo, naj oni, ki je listek našel, sporoči to onemu, ki je zamašeno stekleničico z litom vrgel pred letom dni v morje v Rokavskem prelivu. Na listku je bil seveda njegov naslov.

GRADNJA TURNPIKE CESTE V KANSASU

Topeka, Kans. Oblasti države Kansas so naznanile, da bodo nemudoma pričele z gradnjo Turnpike ceste iz Kansas Cityja do meje države Oklahome. Cesta bo stala 140 milijonov dolarjev.

DAMASK. — Premier Sabri El Asali je obljubil še pred 15. junijem splošne volitve v deželi.

Vremenski preroči:

Danes jasno in bolj toplo. Ponoči deloma oblačno in ne premrzlo.

ČLOVEŠKE "BOMBE" V INDOKINI

Kaj počenja komunistični oddelki fanatičnih samomorilcev.

HANOI, Indokina. — Dne 16. marca so si komunistični samomorilni oddelki privezali eksplozive ob pas ter se vrgli kot človeške bombe proti obrambnim linijam protikomunističnih borcev na letališču v Bien Phu.

Te "človeške bombe" so pričale Francoze, da se komunisti pripravljajo vreči svojo armado 40.000 mož v boj za vitalno važno letališče, pri čemer hočejo zmagati ali umreti.

Neprestano komunistično obstrlevanje je naredilo letališče neuporabno in vsa francoska ojačenja, ki se prihajajo, morajo odskočiti iz letal.

V bitki, ki zdaj divja in se ni še končala, so francoske čete pobile nad 2500 komunistov.

Pri zavzetju neke francoske postojanke severno od letališča, je bilo pobitih 1.500 komunistov.

Železničarja zalotena pri tatvini paketov

CLEVELAND. — V ponedeljek so prijeli dva železničarja, ki sta obtožena, da sta kradla poštna pakete na postaji za pošto ob jezerski fronti.

Aretirala sta ju dva poštna inšpektorja, ki sta ju zasačila pri tatvini, s katero sta se že dalj časa bavila. Inšpektorja sta izjavila, da so dobili od njiju nazaj pokradenih paketov v vrednosti 500 do 600 dolarjev.

Imeni tatov sta: Frank J. Farrell, star 25 let, in 41-letni Ruben Easterling.

Mossadeghov pomočnik nevarno bolan

TEHERAN, Iran. — Stanje bivšega iranskega zunanega ministra Hoseina Fatemija, ki ga je neki napadalec zabodel, se je obrnilo na slabše. Bivši minister, ki je v ječi, je v ponedeljek v celici bljuval kri.

Bivši minister, ki je bil glavni pomočnik odstavljene in v zapor obsojenega premierja in diktatorja Mossadegha, je obtožen izdaje.

Veliki lovec umrl

TURIN. — Tukaj je umrl v 84. letu starosti Augusto Molinar, ki je bil znan kot velik afriški lovec.

Francoska policija je streljala na izrednike v Tunisu

Dva izrednika sta bila ubita, več je bilo ranjenih, kakor tudi nekaj policistov.

TUNIS, Severna Afrika. — Francoska policija je v ponedeljek streljala z brzostrelkami na več stotin tuniških dijakov, ki so hoteli navaliti na glavni stan tuniške vlade.

Nek dijak je bil ubit, drugi pa je pozneje podlegel ranam. Pet nadaljnjih dijakov je bilo resno ranjenih, kakih dvajset dijakov in nekaj policistov pa si je moralo poiskati zdravniške pomoči za manjše rane in praske.

Ta izbruh pomeni prve poudelne izgrede v Tunisu po skoraj dveh letih.

Demonstracije so verjetno inspirirali nacionalisti proti tuniški vladi premierja Mohameda Salah Mzali, ki je prevzela posle dne 2. marca.

Protest japonskih učiteljev

TOKIO. — V ponedeljek je imelo tisoče japonskih šolarjev praznik, ker ni bilo v šolah učiteljev, ki so protestirali proti prepovedi, da se morajo vzdržati političnih aktivnosti v šoli kakor tudi izven nje.

TUDI SOVJETSKA ZVEZA SE BOJI ATOMOV!

VČERAJ SMO objavili vest, da je sovjetski premier Malenkov svaril svet pred novo vojno z modernim atomskim orožjem, češ da bi taka vojna uničila vso civilizacijo in ves svet. To je ena najznačilnejših izjav, ki smo jih slišali kdaj iz ust najvišjega sovjetskega državnika, ki nam ni povedal sicer ničesar, češar bi že davno ne vedeli, je pa priznal, da tudi on in ostali sovjetski oblastniki to vedo.

Na svoj način nam je lahko v zadoščenje zavest, da ne bo samo kapitalistični svet obsojen na razdejanje in smrt, če nastane atomska vojna, temveč da bo uničen tudi komunistični svet.

Če ima Malenkov resen strah pred "razdejanjem svetovne civilizacije" ob nastopu nove vojne, tedaj je Zapadu pričakovati gotovih modifikacij v sovjetskem pogledu na svetovne probleme.

Vse do berlinske konference so vsi sovjetski predstavniki nastopali tako, kakor da bo Sovjetska zveza kot vojaška sila prav tako imuna in neranjiva ter nedostopna, kakor je bila do vseh diplomatskih overtur.

Iskrenost Sovjetske zveze se bo lahko izkazala na dveh frontah. Dne 26. aprila se bo pričela v Genevi konferenca o vojnah

Predsednik o davčnem vprašanju

Novi grobovi

Sophie Vogel
V torek popoldne je umrla v Highland View bolnišnici Sophie Vogel, roj. Unučič, stanujoča na 1073 E. 72. St. V bolnišnici je bila izza oktobra. Doma je bila iz vasi Zlugačje, fara Škočjan pri Mokronogu na Dolenjskem, odkoder je prišla sem leta 1904. Zapušča moža Johna, ki je sedaj zadržan na domu zaradi zlomljene noge, ko je meseca januarja nesrečno padel. Bila je članica Društva Carniola Hive. No. 493. Maccabees. Pogreb bo v petek zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62. St. ob 8:30, v cerkev sv. Vida ob 9. uri in od tam na pokopališče Calvary.

Žena ga ni marala, pa se je usrelil

CLEVELAND. — Fred Wentzel, 41 let stari voznik tovornega avtomobila, je umrl v Lakecide bolnišnici nekaj minut zatem, ko so ga pripeljali tja iz Willie's Bar gostilne na 8009 Euclid Ave. Wentzel, ki stanuje na E. 82. cesti, je iz gostilne klical po telefonu svojo 33-letno ženo, s katero je bil poročen osem mesecev, pa ga je pustila. Prosil jo je, da bi se vrnila k njemu, in ker se ni hotela, se je ustrelil.

v Koreji in Indokini. Iz zadržanja in postopanja Sovjetije na tej konferenci bo razvidno, v koliko se bo sovjetska politika prilagodila dejstvu, ki jih je navedel Malenkov v svojem svarilu o možnem uničenju civilizacije in sveta.

Dalje so zdaj v teku razgovori o metodah sporazuma za mednarodno izrabljanje atomskega materiala. O tem vprašanju sta se že vršila dva razgovora med našim državnim tajnikom Dullesom in sovjetskim zunanjim ministrom Molotovom v Berlinu. Ti razgovori se bodo nadaljevali v Washingtonu med državnim tajnikom in sovjetskim ambasadorjem Zarubinom.

Če so izgledi strahot nove vojne res tako grozni, kakor jih je naslikal Malenkov — in Zapad že neštetokrat pred njim! — tedaj ne bodo imeli sovjetski oblastniki nobenih izgovorov več, da ne bi izpremenili svojih večnih pozivov za mir v dejanja. — Na vsak način mora Zapad, ki je pod vodstvom Združenih držav prvi sprožil in zavzel iniciativno za sporazum glede atomske sile, izrabiti to priliko, ki jo je ustvarila sprememba sovjetskega pogleda na stvar!

Predsednik Eisenhower svari pred nadaljnim okrnjevanjem davkov, ker bi s tem oslabili svojo narodno obrambo. — Depresije ni na vidiku in je tudi ne bo.

Nadaljne okrnitve bi mogli izvesti samo z vedno večjimi primanjkljaji in vedno večjim izposojevanjem. — Breme takega postopka bi nosili mi in naši otroci.

WASHINGTON. — Predsednik Eisenhower je izjavil, da so politični pomisleki volilnega leta vzrok, da se nekateri člani Kongresa zavzemajo še za nadaljnje znižanje davkov, kar bi pomenilo težak udarec tako vladi, kakor davkoplačevalcem samim. Dal je razumeti, da bo vetiral odlok, ki bi ključeval njegovi davčni politiki.

"V vašem lastnem interesu moram nasprotovati takemu nezdravemu predlogu", je rekel predsednik, ki je imel v mislih poteze demokratov v senatu in zbornici poslancev, da bi se zvišala vsota za izvzetje od davkov od \$600 na \$700 ali \$800 in pozeje celo na \$1.000.

Predsednik je apeliral na glavarje v Kongresu, ki so upali, da bodo prišli ob letošnjem volilnem letu pred svoje volilce z znatno redukcijo davkov. Predsednik je svaril, da bi nadaljnje znižanje davkov pomenilo višje cene, večji federalni primanjkljaj in nadaljno inflacijo.

"Sto dolarjev zvišanja vsote, ki je izvzeta od davkov, bi stalo vladu \$2.500.000.000", je rekel Mr. Eisenhower v ponedeljek v svojem govoru, ki je bil oddajen preko radia in televizije. "Dvignite vsoto osebnega izvzetja od davkov na \$1.000, pa bi to stalo vladu \$8.000.000.000. To izvzetje bi bilo seveda še poleg velike okrnitve davkov, ki je bila že določena letos.

Ne oslabimo obrambe!
"Vsak dolar, ki ga vlada izda, je treba plačati bodisi z davki ali pa z najemanjem večjih posojil. Če hočemo še nadalje štediti pri stroških vlade v tem trenutku, bi to pomenilo resno oslabitev naše narodne obrambe. Jaz ne poznam nikogar, ki mu je pri srcu blagor te dežele, da bi to želel v sedanjih svetovnih razmerah.

"Edini način za nadalnje okrnjenje davkov bi bil, če smo pri volji delati vedno večje in večje primanjkljaje ter si izposojevati več in več denarja. Toda končno bomo morali le mi in naši otroci nositi to breme."

Sumarizacija zadeve
Sumarizacija davčne zadeve je v glavnih potezih sledeča: Program potrošitve, ki ga je podedovala sedanja administracija pred letom dni, je bil reduciran za 12 milijonov dolarjev, od katere vsote predstavlja sedem milijonov prihrankov v letošnjem letu.

Zaradi tega prihranka je bilo omogočeno okrnjenje davkov za 5 milijonov dolarjev.

Revizija davkov, ki je zdaj pred Kongresom, bo okrnila davke za nadaljnjih \$1.500.000.000, s čimer bodo v letošnjem letu davki okrnjeni skoraj za 7 milijonov dolarjev.

Depresije ni na vidiku
Nato je predsednik govoril o politiki. Govoril je o "onih med nami, ki so profesionalno malodušni".

"Zadnje čase govorijo, da smo pred ekonomskim razsulo", je rekel predsednik. "Gledati na zadevo črno, je pričakovati v volilnem letu (ko bi vsi radi, da bi bilo vse rožnato). Resnica pa je, da nimamo nikake depresije. In kar je še važnejše in kar sem vam že neštetokrat poudaril, je: vlada se bo tudi nadalje posluževala vse svoje oblasti in moči, da prepreči depresijo tudi v bodočnosti."

Rdeča infiltracija britanskih kolonij
Britanski uradniki pravijo, da si moskovski denar prizadeva "kupiti sovraštvo in izgrede" v kolonijah.

GEORGETOWN, Britska Gvianana. — Britanske oblasti so izjavile, da si moskovski denar prizadeva "kupiti sovraštvo in izgrede" v karibskih kolonijah Velike Britanije.

Britanski uradniki pravijo, da komunistem narašča in uspeva v siromašnih in zaostalih karibskih kolonijah, ki meje na Panamski prekop in na vse ameriške zračne ter pomorske baze v tem delu sveta.

Britanija, ki ni ameriška sila, ni bila povabljen na 10. medameriško konferenco v Caracas v Venezueli, katera konferenca je v soboto sprejela odločno in močno protikomun. resolucijo. Ta resolucija določa kolektivno akcijo proti komunistični penetraciji katere koli ameriške države, ne omenja pa angleških kolonij.

Britanske uradnike skrbi, kakšne mere in akcije naj zavzamejo proti rdeči infiltraciji, ki se širi v čistilnice sladkorja, v rudnike boksita in na rižna polja Britske Gvianane.

Komunisti Guatemale pa verjetno podpirajo levičarsko stran ko v Britanskem Hondurasu.

Worcester, Mas. — Nadškof Richard J. Cushing, duhovni voditelj poldruga milijona katoličanov v bostonski nadškofiji, se je snoči ob pridigi o sv. Patriku zgrudil onemogel in bolan na tla.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sv. Patrik — ni posta — Danes praznujejo Irci god svojega patrona sv. Patrika. — Clevelandski škof je vse vernike škofije oprostil ta dan postne dolžnosti.

V bolnišnico — Mrs. Mary Svetek je v ponedeljek odpeljala v Doctor's Hospital Mr. Joseph Legiša, — 19200 Monterey Ave., v torek pa Mr. Dacarja, 1175 E. 173 St. v Womens Hospital.

Trideseti dan — V četrtek ob 6:30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., sv. maša za pok. Josephine Starc na 30. dan njene smrti.

Prva obletnica — V petek ob 6:30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., sv. maša za pok. Frances Zaller v spomin prve obletnice njene smrti.

Pozdravi iz Kalifornije — Lojzka Čebular in Bara Kramer pošiljata svojim znanam in prijateljicam pozdrave iz Kalifornije.

Važna seja — Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ ima v petek zvečer ob 7:30 važno sejo v navadnih prostorih. Članstvo naj se seje gotovo udeleži!

Štiriindvajseta obletnica — V nedeljo ob sedmih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Alojza Gornik v spomin 24. obletnice njegove smrti.

Iz bolnišnice — Mrs. Angela Zibert, 21141 Goller Ave., se je vrnila iz Euclid Glenville bolnišnice in je sedaj pri Mr. in Mrs. Joe Medvešek na gornjem naslovu. Zahvaljuje se prijateljem za obiske, cvetje in karte. Ker je potrebovala dosti krvi zaradi onemoglosti, prosi, če bi kdo hotel zanjo dati kri, naj pokliče IV 1-3822 — (Mrs. Medvešek).

V bolnišnici — John Komin, 877 E. 73 St., je v Charity bolnišnici soba št. 223. Obiski so dovoljeni od 2.30 do 3.30 pop. in od 7.30 do 8.30 zvečer.

Prva obletnica — V četrtek ob osmih zjutraj bo v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd., sv. maša za pok. John Sterlekar v spomin prve obletnice njegove smrti.

NAJNOVEJŠE VESTI

WASHINGTON. — Državni tajnik Dulles je večeraj dejal, da ima predsednik Eisenhower avtoriteto, da ukaže takojšnji udar nazaj na vsakega napadalca, ki bi napadel Združene države zdaj hidrogenske bombe, ki jih lahko vsak čas preneso na poljube kraj.

WASHINGTON. — Kongresnik W. Sterling Cole, predsednik odbora senata in poslanske zbornice za atomsko komisijo, je večeraj izjavil, da imajo Združene države zdaj hidrogenske bombe, ki jih lahko vsak čas preneso na poljube kraj.

WASHINGTON. — Demokratiški voditelji v kongresu so snoči ožigosali predsednikov davčni program, češ da bodo imeli od njega korist samo bogataši in velike korporacije ter vztrajali pri trditvi, da bi od osebnih davčnih izveštij, katerim predsednik Eisenhower odločno nasprotuje, imeli korist mali ljudje.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-9628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

No. 53 Wed., March 17, 1954

Čudni pojmi

Predstavniki dom (House of Representatives) je pretekli teden odobril z ogromno večino nov zakon o davku na razne potrebne in nepotrebne predmete. Stari zakon je predvideval za različne predmete različno višino davka, novi pa bo znašal povprečno eno desetino vrednosti na vse brez izbire.

Ko smo brali to poročilo, smo bili nekam iznenadeni, še bolj pa smo bili iznenadeni, ko smo brali v nekaterih časopisih pohvalo tega zakona.

Če bo senat zakonski predlog odobril in ga bo predsednik podpisal, bomo torej v bodoče plačevali enak davek na krznenne plašče, zlatino in dragulje, kovčke, ženske ročne torbice, zobne ščetke in zobno pasto, potrebšine za nego in higieno telesa in stanovanja, za električne žarnice, fotografske aparate, filme, nalivna peresa, brzojavke, telefon, svinčnike, vžigalnice za cigarete in drugo.

Vsi bomo imeli od znižanja tega davka korist, pravijo. Vsem tem predmetom se bo namreč z zmanjšanim davkom znižala cena. Gotovo, tega ne bo nihče tajil! In vendar je stvar nekoliko drugačna.

Kadar pobiramo za razne dobrodelne namene, se nam zdi samo po sebi umevno, da da oni, ki ima več in ki več zasluži, več kot oni, ki ima malo. To načelo velja danes večinoma povsod po svetu tudi pri plačevanju davkov. Tudi v naši deželi smo ga že pred precej leti uveljavili.

Predlog za nov davčni zakon pa je s tem načelom nekoliko skregan, čeprav na prvi pogled ne izgleda tako. Potrebščine za nego telesa, električne žarnice, ročne torbice in podobne stvari štejejo med potrebščine vsakdanjega življenja, ki jih mora imeti vsak izmed nas, pa naj bo reven ali bogat. Ni pa tako z dragulji, diamanti in drugimi dragimi kamni ter dragoceno kožuho. Te stvari kupujejo v prvi vrsti ljudje, ki imajo pod palcem nekaj več kot povprečni državljani. To so takozvani luksuzni predmeti, ki jih kupuje le imoviteljski sloj. Nam se zdi pravično, da se na predmete čistega luksusa nabije davka ne samo eno desetino vrednosti, ampak polovico ali pa še več, zato naj se pa odpravi ali vsaj omeji na najmanj davek na predmete vsakdanjih potrebščin. Mar je pravično in pošteno, da plačamo davek v istem razmerju na zobno ščetko ali če hočete na toaletni papir kot na neko dragoceno diamantno ogrlico? Po naše ne!

Najpravičnejši je gotovo sistem neposrednih davkov urejen po višini dohodkov. Tisti, ki zasluži na leto \$100,000 bo gotovo še vedno lažje shajal s tem, kar mu davkarji pustijo, kot pa oni, ki jih zasluži \$3,000, pa če bi mu ti vse pustili.

Po enem letu

Te dni je poteklo leto dni od Stalinove smrti. Kratkaj je ta doba, toda v mednarodni politiki je bila polna velikih pričakovanj in nad. Komaj je sovjetski diktator odšel v grobnico ob Leninu, že so v Moskvi začele izpremembe, ki so nakazovale preobrat v sovjetski mednarodni politiki. In ako bi se sovjetska zunanja politika res začela spreminjati, tedaj bi marsikdo lahko računal, da bo to pomenilo konec mrzle vojne v Evropi, konec sovražnosti na Koreji in v Indokini, popuščanje sovjetskega pritiska v Srednji Evropi.

Dva meseca pred tem je v Washingtonu prevzel vodstvo ameriške politike general Eisenhower.

Vanj smo v ZDA polagali prav toliko ali pa še več nad, kot smo jih v konec sovjetskega diktatorja. Obljubil je konec sovražnosti na Koreji in to še tekom l. 1953, narodom v Evropi je obljubil popuščanje sovjetskega pritiska in njegov državni tajnik Dulles je celo napovedal pričetek dobe osvobajanja tistih narodov v Srednji Evropi, ki ječe pod sovjetsko kontrolo. Že Truman je bil obljubljal, da bodo ZDA počasi dosegle, da se bodo morali Sovjeti v Evropi umakniti na svoje meje, Eisenhowerja pa še vežejo napovedi, da bodo srednje-evropski narodi dosegli svojo osvoboditev.

Toda kako malo je bilo v tem letu resničnih sprememb. Sovjetska zunanja politika je bila popustljivejša samo prve mesece (dopustili so, da se sklene premirje na Koreji). Konferenca v Berlinu pa je pokazala, da je Molotov spet trdno zaobrnul sovjetsko politiko v staro smer nepopuščanja. Nemčiji ni dovolil zedinjenja in sklenitve mirovne pogodbe, prav tako pa je tudi zavrnil vse poskuse za podpis državne pogodbe o Avstriji. Da bi mogli zahodni zavezniki odnesti vsaj nekaj iz Berlina, so pristali na to, da se koncem aprila sestane v Ženevi konferenca za ureditev zadev v Aziji. Toda še ta konferenca ni kak poseben uspeh, ker so morali zavezniki pristati na to, da se bo te konference udeležila tudi komunistična Kitajska kot enakovredna velesila. Črta Stettin — Trst bo še nadalje ločila vzhod od zahoda, a le s to spremembo, da bi se moglo reči, da se opažajo znaki, da se Titova Jugoslavija vrača v sovjetski blok, kar bo železno zaveso ob tej črti le še bolj zapahnilo. Leto dni po Stalinovi smrti se je sovjetski blok v Evropi še bolj konsolidiral, komunistična ofenziva se v mednarodni politiki še celo zaostreuje.

Sem in tja po Pennsylvaniji

Poroča Majk

Pittsburgh, Pa. — Slovencem v Pennsylvaniji poteka življenje približno tako, kakor po drugih delih naše Amerike. Delavske razmere so prilično iste, kakor drugod. Mi stari, ki smo delali po teh krajih pred 40 in 50 leti in morali veliko dela, ki ga zdaj opravijo stroji, delati in izvršiti z rokami, pravimo, da imajo delavci v primeri s prejšnjimi razmerami in časi, zdaj nebesa! Pa nas pri takih opazkah pomilovalno pogledujejo, češ, kaj mi zdaj v sedanjih časih pa nimamo nič za delati in nam lete pečene piške kar same v usta? Tako, vsaj jaz ne mislim. Nihče ne dobi in nihče ne da ničesar zastoj. To je še vedno bilo in bo. Ampak tistega telesnega trpljenja ni več, kakor je bilo nekdaj. In to nekaj šteje. Nekdaj smo morali delati, kakor mule, dobili pa smo malo za svoje delo. To ne more vsak razumeti, nekateri pa razumejo. . .

Pred nedolгим sem obiskal moje stare znanke na Hatfield in se z njimi dalj časa razgovarjal. V istem času je obiskala isto družino tudi neka druga rojakinja, rodod od Semiča, a njeni sorodniki sedaj živijo nekje blizu Novega mesta v Šmihelski župniji. Pokazala mi je pismo, ki ga je pred nedolгим dobila od svoje sorodnice ki biva tam. Pismo je zanimivo, zato bom nekatere njegove dele tu navedel. Glas se:

"Najlepša hvala za pismo in denar ter Vaše prelepo božično pismo. Zelo smo ga bili veseli, da ste se nas spomnili. Pri nas veste Božiča več javno ne obhajamo. Privatniki še nekaj. Ampak mi vsi, ki smo v državni službi, ga pa ne moremo. Sinoči sem obiskala mojo teto, stara je že 88 let. Naš zet ji je naredil jaslce in kako jih je bila vesela. Ko sem jih obiskala, mi jih je pokazala. Že nekaj let jih ni imela. Sama jih ni mogla napraviti, zato jih ni imela. Letos jih pa ima po zaslugi našega zeta.

Ampak za nas uslužbenca je pa drugače. Po uradnem listu države je Božič čisto navaden delaven dan in na božični dan moramo delati — smo morali tudi letos. Jaz sem uslužbena na državnem uradu in sem morala delati ves dan. Le sveti večer je bil naš. Ampak iz srca pa nam le ne morejo iztrgati velikega božičnega razpoloženja. Tukaj v Šmihelski fari, kjer zdaj stanuje župnikuje župnik Ambrožič. Doma je nekje menda od Ribnice. Gospod je bil eno leto v zaporu. Zakaj? Nihče ne ve. Zato menda, ker je katoliški duhovnik. Prejšnji župnik, ker je bil obsojen na več let zaporu, se je vrnil iz ječe in zdaj slušuje v drugem kraju. Veste takega blaga, kakor je "verska svoboda" zdaj v Jugoslaviji ni.

Naj napišem še malo o tej novomeški okolici. Šolske sestre Notre Dame, ki so imele svoj samostan in šolo v Šmihelu, katero je večinoma pozidal bivši stari šmihelski župnik Anton Peterlin, so zdaj nastanjene na Strugi ob Knki. Tam morajo obdelovati grajščinsko posestvo in se bavijo predvsem z vrtnarstvom. So zelo pridne in dosega-ju uspehe.

Še eno točko naj omenim. Sv. Roka nad Regerče vasjo, kjer je bilo vsako leto nedeljo po dnevu sv. Roka žegnanje. Cerkev sv. Roka je vsa razrušena. To deloma od vojske, deloma pa pozneje od domačinov. Zelo žalosten je pogled na notranjost. Po oltarju raste mah. Strehe ni več. Opeko so pobrali ljudje. Vse skupaj je ena sama pa zelo žalostna razvalina. Žegnanja ni več. Vse te lepe navade so se pri nas opustile. Regerčani in Gotenčani menda ne marajo več za cerkev ne za duhovnike. Po-

zabili so na svojega sv. Roka. Ni čudno, da je tako pusto tukaj. Delamo in delamo vse dni in praznike, le ubogih štirinajst dni v letu smo prosti, to je ob rednem letnem dopustu — pa vseeno nimamo nič!

Prav blizu sv. Roka so živeli nekoč tudi znani Mišjaki. Tam ne živi zdaj nihče več. Tam je bila za časa partizanov najbolj nevarna točka. Ponoči so prihajali partizani. Podnevi pa Nemci in domobranci. Tako je bilo tam neprestano streljanje. Tam je dolgo leta živel Tona Mišjak, šivilja. Kmalu po "osvoboditvi" je zbolela. Bolehala je le malo časa in kmalu umrla v bolnišnici. Hranila je denar za cerkveni pogreb. Toda njen sin, bivši cerkveni pevec, sedaj pa velik komunist ni dovolil, da bi jo cerkveno pokopali. Tu so zdaj precej v navadi civilni pogrebi. Za nas, ki smo bili vgojeni po veri, je to precej težko. Mlajši pa tega ne čutijo več in se jim zdi samo po sebi razumljivo."

Nadaljni del pisma je osebne- ga značaja in za splošno javnost nepomembljiv.

Tako torej teče življenje v Titovi Jugoslaviji, kjer vlada rdeča svoboda. Božjepotne cerkve so večinoma razdejane, tako tudi križi, kapelice in drugo, kar je spominjalo na krščanski značaj našega nekdaj tako vernega slovenskega ljudstva. Na mesto teh se zdaj časti samopašne komunistične malike. Po šolah uče "vzgojitelji" mladino, da mora ob vsaki priliki divje vzklikavati na čast Titu, ki je zdaj državni malik-bog v Jugoslaviji. Njemu vzklikujejo po šolah: Tito je naš, mi smo Titovi! Prav po hitler-ju našega nekdaj tako vernega komunistični fanatiki še zaključujejo svoje govorce, svoja pisma z vzkliki: Smrt fašizmu! Svobodo narodu! V isti sapi polce in kako jih je bila vesela. Ko sem jih obiskala, mi jih je pokazala. Že nekaj let jih ni imela. Sama jih ni mogla napraviti, zato jih ni imela. Letos jih pa ima po zaslugi našega zeta.

Pa saj ni pamet šla po gobe samo pri Titovih komunistih, saj je še tu v Ameriki pri polnih mlizah pri največji prostosti in svobodi marsikje pamet izginila. Prav res, drugače bi ne bilo mogoče, da bi zmedeni pisniki, ki pišejo dopise v Titovo sopotniško glasilo na Lawndale, peli slavospeve Titu in njegovim partizanom. Tiste, ki jim dajejo tukaj pa kruha, prosperiteto in svobodo pa zmerjajo z nazadnjaki. V takih glavah je malo pameti in poštenja, več pa hudobije in zlobe!

— Predsednik Ike Eisenhower je v svoji poslanici na kongres v januarju priporočal zvišanje starostne pokojnine, ki se plačuje iz Socialno zaščitnega sklada. Delavci in tisti, ki so odvisni od te pokojnine so predsednikovo priporočilo pozdravili. Niso ga pa pozdravili lastniki veleindustrije, kakor tudi ne bogati sloji. Ti so mnenja, da delavcem se že sedaj predobro godi, zato naj sami skrbijo za svojo bodočnost na stara leta. Njim je prispevanja v socialno zaščitni sklad nadležna breme, dasi pri businessu tiste prispevke dobijo nazaj s tem, da za toliko dražje prodajajo publiki svoje izdelke. Listi, ki jih lastujejo nekateri bogati financirajo predsednikovo poslanico, ko kritizirajo, nekateri jo smešijo. Neki čikaški ekonomist smeši predsednikovo priporočilo, češ, da pred 20 leti smo se v Ameriki norčevali iz znanega Dr. Francis Townsenda, ki je priporočal, da se za vsem nad 60 let starim delavcem 200 dolarjev pokojnine na mesec. Ti bi za ta denar veliko kupovali, denar bi krožil v prometu in to bi gnalo težke mlinske kamne našega gospodarstva v zelo živahnem pogonu v vsestransko prosperite-

to. Tako je prerokoval tedaj Dr. Townsend. Kritiki so se norčevali iz njega, češ, da je to obljuba: "Ham and eggs every morning" za vsakega delavca in pensionista. Bi ne bilo preslabo, če bi načrt uspeval. Zdaj pa namigujejo, da hoče Eisenhower igrati nekakega Townsenda. Seveda vse zato, ker je obljubil nekaj delavcem. Ike je v čudni družbi in z republikanskim slovom bo imel še sitnosti.

Ikovo priporočilo, da se zniža določena starost volilcev z 21 let na 18 let starosti, to je da mladeniči in mladenke, ki dosežejo 18 let starosti že lahko volijo, je pa precej neprevidno priporočilo. Res je, mladeniče kličejo v vojaško službo z 18 leti, vendar pa mnogim ob tej starosti še vedno manjka stvarnega in treznega gledanja na politično življenje. To priporočilo bi res skoro pomenilo, da Ike gleda za glasove.

— Društvo Najsvetjehšega Imena je začelo z akcijo po vsej pittsburški škofiji proti umazani in nesposobni literaturi. Zадnje čase se je zopet nabralo polno tega gnoja po raznih prodajalnah knjig in raznih publikacij, kakor tudi po časopisnih stojnicah po ulicah. Na mladini to pušča zelo slabe posledice. Zato se je zavzelo vodstvo dr. Najsv. Imena in člani so prošeni, naj obiščejo vsako prodajalno knjigo in časopisov ter naj skušajo dobiti zagotovilo od prodajalcev in lastnikov, da za naprej ne bodo sprejemali več v prodajo in razpečevanje nesposobne literature. Dr. Najsv. Imena zasluži glede tega vse priznanje in podpomo!

— Poročilo iz Harrisburga omenja, da se bo v bližnji bodočnosti pograbilo svinjsko meso za okrog 20 do 30%. Pa pravijo, da farmarji dobijo zdaj mnogo manj za prašiče in klavno živino, kakor pa so pred nedolгим. Meso se pa draži, kam pa gre razlika? Pa še trdijo tu in tam, da se bodo čene ustalile. Kje?

— "The Pittsburgh Press" je z dne 18. januarja prinesel vest, da bo naš znani rojak Matija Cvetič, ki se je poslavil pri preiskovanjih in zasledovanjih komunistov v ameriških unijah in drugih organizacijah kandidiral za zveznega kongresmana v 28. kongresnem okrožju na republikanski listi. Mnogo uspeha Matija!

— Iskren pozdrav vsem čitateljem A. D.!

Pri mami

New York, N. Y. — Otroci smo z materjo natikali tobak. Lste smo nizali od jutra do večera na poldrug meter dolge motvoze, jih privezovali na droge in obešali na sonce, da se posuše.

Marsikaj smo se pri tem z materjo pomenili in silili v njo, naj še ona kaj pove: "Mama, povej, kako si prišla k našemu očetu?" "Oh, ti moji radovedni otroci! Po kom ste se le vrgli? Po meni že ne!" je imela navado reči. Da bi se za vselej odkrivala tega vprašanja, nam je pripovedovala:

"Vaš oče, ko je bil še mlad fant, je nevarno zbolel. Njegova mati je obljubila svetemu Antonu, če vrne zdrave njenemu edinemu sinu, se bo v zahvalo poročil z revnim dekletom, siroto brez staršev. In ko je ozdravel, je materino obljubo izpolnil. — No, ali niste zadovoljni z menoj, ko me tolikokrat vprašujete, kako sem prišla v to hišo."

"Radi te imamo," smo kričali vsi vprek. — "Kako je bilo, potem?" smo še dalje pasli svojo radovednost. Včasih nam ni več vedela kaj odgovoriti. Ves dan je pridno delala za družino in dom. Njeno delo je bilo ena sama molitev. In vendar je hotel zvečer, ko je skuhala večerjo, pomazla krave, spravila otroke k počitku, biti nekoliko sama z Bogom. Za to si je izbrala prostor nekoliko proč od hiše. Vzpe-la se je na vrh najvišje skale, potegnila iz žepa rožni venec in

Beograd napadel Scelbo zaradi Trsta

Zastopnik Titove vlade je pretekli petek obdolžil predsednika italijanske vlade Mario Scelba, da je škodoval sedanjim razgovorom o Trstu, ko se je pozival na obljube zahodnih sil, po katerih naj bi Trst pripadel Italiji. Jugoslovanski nastop je bil eden najostrejših v zadnjih mesecih. Je v ostrem nasprotju z zmernim stališčem, ki sta ga v zadnjem času v tem vprašanju zastopala Tito in njegova vlada. Pred komaj tremi tedni se je Tito o rešitvi tržaškega vprašanja zelo ugodno izrazil češ, da je sedanji predsednik italijanske vlade stvaren politik.

Pred nekaj dnevi je bivši Titov poslanik v Ameriki V. Popović dejal ameriškim časnikiarjem, da pot do sporazuma v tržaškem vprašanju ni težka, ker hoče imeti Jugoslavija "samo nekaj kraških vasi v tržaški okolici cone A, ki nimajo za Italijo nobenega pomena."

Titov zastopnik, ki je kot omejeno pretekli petek napadel italijansko vlado, je pa v svoji izjavi priznal, da še nikdar ni bil položaj za sporazum med Ju-

molila za vsakega otroka, ki je bil po svetu daleč od nje. Pri tem se je obrnila v isto smer, kjer je bil. Strmela je v daljavo in molila za sina, ki je bil pri vojaki, da ga ne bi pokvarila slaba tovarišija, za zdravje, srečo itd; za hčerko, ki študira, potem še za poročene otroke, ki so raztreseni po bližnjih vaseh.

Otroci, ki so bili po svetu, so dobro čutili materino molitev. Tudi sami so molili, a ko so prišli v življenju veliki, težki trenutki, so skoraj predrzo zau-pali v materino molitev, češ: "Čemu bi se bali, saj mati še vedno moli za nas."

To lepo poročilo je dala "Hercegovka" v 1. številki "Vera in Dom," ki izhaja v Celovcu. Ali bi bilo mogoče povedati ljudstvu na lepši način, kje je rešitev človeštva iz materijalizma in vseh velikih stisk časa? V dobrih materah, ki bi znale tako vzgajati otroke in tako moliti, kakor molijo verne matere v Hercegovini. J. Basaj.

Nadaljni darovi za slovensko cerkev v Torontu

Cleveland, O. — Od zadnjega poročila so za slovensko cerkev v Torontu darovali še sledeči: Manca Preša \$20.00, Alojzija Ličan, \$10.00, obe iz Clevelanda, Josephine Pustovrh, Chisholm, Minn. \$10.00. Po \$5.00 so darovali: Mrs. Kalister, Mrs. Rus, Antonia Trelp, Mrs. Milnar, vse iz Clevelanda. Po \$3.00 so darovali: Pavla Mahnič, Denver, Colo., Frank Pugel, Cleveland. Po \$2.00 Josephine Gustinčič, Henry Trelp.

Najlepša hvala vsem darovalcem! Darovi bom sprejemal, dokler to Marijino svetišče ne bo popolnoma dograjeno. Marija Pomagaj naj Vas blagoslovlja povsod!

Lep pozdrav!

Jakob Resnik.

Abstinenca v Kanadi

V Kanadi se pogumno borijo proti pretiranemu uživanju alkohola. Abstinentske organizacije so dosegle v 1,128 župnijah 132,460 članov. Za uspeh svojega dela se močno poslužujejo tiska. Dali so natisniti nešteto brošur in oglasov.

goslavijo in Italijo v pogledu Trsta tako ugoden kot je danes.

Zapostavljanj ni kraja
Na zadnji seji goriškega mestnega sveta so razpravljali o novih zastopnikih v občinski gradbeno komisijo. Ko se je eden od svetovalcev potegnil za to, da naj bi v komisijo prišel tudi eden izmed slovenskih gradbenikov, je dobil odgovor, da to ni mogoče.

V Števerjanu so ustanovili "Slovensko katoliško prosvetno društvo"

V nedeljo 7. marca je vstalo v Števerjanu Slov. kat. prosvetno društvo. V kraju je že pred prvo svetovno vojno tako društvo obstajalo in cvetelo. Fašistično nasilje ga je uničilo, sedaj pa se je prebudilo k novemu življenju. Števerjanci so se ustanovnega zbora v velikem številu udeležili in tako pokazali, da hočejo hoditi po stopinjah svojih četov.

Občnega zbora Slov. kršč. soc. zveze ne bo

Kot smo že ponovno poročali je bil v tej znani krščanski organizaciji na Tržaškem nastal v zadnjem letu notranji spor med Titu prijaznim krilom, ki ga je vodil dr. Besednjak in med odločnimi protikomunisti. Pred tedni je bil sklican občni zbor, ki naj bi to vprašanje rešil. Občni zbor je bil prekinjen in bi se imel v teh dneh nadaljevati. Vse je izgledalo, da bo zmaga odločno protikomunistična skupina. Dr. Besednjak je nemara uvidel, da so izgledi za njegovo ponovno izvolitev enaki ničli, zato je izstopil iz odbora. S tem je nastal nov položaj. O nadaljnjem poteku spora bomo sproti poročali.

Slovensko-italijanska kulturna prireditve v Ukvah

V nedeljo 7. marca so domača dekleta skupno z italijanskimi pripravila pester večer, kateremu se je odzvalo lepo število domačinov in tujcev. Na sporedu sta bili dve kratki igrici, ena v slovenskem druga v italijanskem jeziku. Slovenske narodne pesmi so žele veliko navdušenje.

Občni zbor Slovenske prosvete v Trstu

Slovenska prosveta je položila svoje obračune o pretekli sezoni. Veliko število navzočih je zgornjo pričalo o zanimanju za njeno delo. Od skromnih kulturnih večerov se je delo Slov. prosvete razširilo v petih letih v Trstu in okolici. Slov. prosveta družni in organizirano vodi kulturno in prosvetno delo slovenskih katoličanov na Tržaškem. Za uspešen napredek bi rabila revijo, to je pa za zdaj za njo predraga stvar. V dogovoru s Celovcem je postala tamkaj izhajajoča družinska revija "Vera in dom" tudi glasilo kulturnih delavcev Slovenskega primorja.

Iz skromnih začetkov v Trstu so slovenski večeri postali prijazno srečanje tržaških kulturnih delavcev s podeželjem. Mačkovlje, Dolina, Boršt, Ricmanje, Bazovica, Opčine, Sv. Križ in Prosek so prijazne postaje in polje tega udeleževanja. V Trstu so mala, a goreča središča kulturnega dela pri Sv. Ivanu, pri Sv. Jakobu in v Rojanu. Delo te slovenske katoliške organizacije bi bilo lahko obsežnejše in seveda tudi uspešnejše, pa ima žal premalo sredstev za razpolago. Posebno občutno je pomanjkanje pravega središča. Slovenska prosveta nima namreč nobenih stalnih prostorov.

Dr. Josip Gruden:

Zgodovina slovenskega naroda

II. Doba državnega absolutizma in centralizacije

Od Ferdinanda II. do Leopolda II. (1619-1792)

3. Zarota Petra Zrinjskega in Frana Frankopana. Druga vojna s Turki

Dne 12. julija so se prikazale prve turške čete pred Dunajem in ga v treh dneh obkolile. Okolica je bila popolnoma opustošena celo v oddaljene gorske vasi so pridrli roparji. Obleganje je trajalo osem tednov. Turki so naskakovali zlasti utrjene postojanke okoli cesarskega dvorca (Burgbastei, Loewelbastei, Ravelin). Dasiravno so imeli mnogo topov, se jih vendar niso posebno posluževali, marveč se trudili, da bi razrušili mestno ozidje s podkopi. V tem je bila vsa moč njihovega vojskovanja. Čim je podkop zletel v zrak in razrušil nekaj zidovja, so Turki takoj navali-li preko razvalin, potem pa zopet nekaj dni mirovali, dokler jih ni bobnenje drugega razstreljenega podkopa pozvalo k novemu naskoku. Posadka, meščanstvo in dijaštvo, na čelu jim viteški grof Rudiger Starhemberg, so vse navale junaško odbili, pričakujoč gotove pomoči od cesarske vojske in zavezniške, kralja poljskega. Starhemberg je pošiljal večkrat glasnike vojvodu Lotarinškemu, da mu sporoče o stanju vojske in mesta, pa da nujno prosijo pomoči. 27. avgusta so spustili prve rakete s stolpa sv. Štefana, da naznanijo prijateljem svoje stisko, ker živila in streljivo sta jim že pohajala, a vrste braniteljev so se vedno bolj redčile. Čedalje bolj pogosto so se ponoči dvigale rakete in opominjale prijatelje k naglici. V tem usodnem času so javila znamenja izpod Kahlenberga približajočo se poljsko vojsko pod kraljem Ivanom Sobieskim, a z Leopoldsbega je naznanjala velika rdeča zastava z belim križem, da je dospel vojvoda Lotarinški s cesarsko vojsko, z bavarskimi in saksonskimi četami mestu na pomoč. Od veselja je bil ves Dunaj po koncu in zahvalne pesmi so se prepevale po vseh cerkvah.

Kara Mustafa je bil upal, da bode Dunaj padel še pred dohodom pomožne vojske, zato prehoda čez Donavo ni zastavil in zdaj ni mogel preprečiti združitve cesarske in poljske vojske. S svojimi trumami se vrže na krščansko armado, proti Poljakom je šel sam na čelu janičarjev. Ves dan 12. septembra je divjala krvava bitka, dokler ni bila pod večer vsa ogromna turška vojska v divjem begu proti ogrski meji, zapustivši za seboj ves razkošni tabo, v njem vojno blagajno, 370 topov, nebroj zastav in blaga, vrednega mnogo tisočakov. Bojno polje je pokrivalo desetisoč Turkov. Kralj poljski je na čelu

lu krščanske vojske kot rešitelj vkorakal v mesto, viharno pozdravljen od vseh Duančjanov, drugi dan je došel tja tudi cesar Leopold. Po štirih dneh počitka sta že sklenila oba vladarja, da je treba z vso vojsko zasledovati Turke in prijeti veliko delo osvoboditve krščanskih dežel.

Obleganje in osvoboditev mesta Dunaja je bil znamenit dogodek, ki je napravil velik vtis na vso evropsko javnost, pred vsem na ogrožene nemške in slovenske pokrajine. Zato se ni čuditi, ako opevajo krščansko zmago tudi slovenske narodne pesmi, ki dobro označujejo vse posamezne točke pri tem zgodovinskem dogodku.

Tinkrat piše Turek "cesarju svitlemu" list in ga pozivlja, naj se vda.

Svetli cesar se je prestrašil, Ker še pripravljen ni bil. Doli je padel na kolena Pred Devico Marijo, De bi mu hotla pomagati, De bi Turke premagali.

Doli je padel na kolena Pred očeta papeža, De ima pisat po študente V Prago ino Celje In na vse nemške dežele. Kmetje in mestna gospoda na

Dunaju obupujejo in se hočejo podati, le pogumni študentje so za oboroženi odpor proti sovražniku.

Šolarji so se posvetili Posvetili, sklenili: "Branimo se, branimo se, Še raj damo našo glavo, Ko damo krono cesarjevo."

Obleganci iščejo tolažbe v molitvi in zaupanju na Mater božjo. Narodna pesem pravi, da je tudi cesar na Dunaju navzočen, kar se seveda ne strinja z zgodovinsko resnico.

Pri ljubem svetem Štefanu Vsi Dunajci v cerkev gredo. Tud' je šel svitli cesar sam: "Zvonite, muzicirajte, De se ne bo slišal ženski jok, Mladih otrok."

Kadar je mašnik povzdigval, Prot' folku se je obrnil: "Nič ne marajte Dunajci vi! Marija v oblaku stoji, Močno proti Turku preti, Hudiga Turka v Dunaj ne pusti."

Oblegance slednjič reši vojska zaveznikov.

Nar prvi je prišel poljski kralj, Parski knez; potlej je prišla Holendarca s svojo vojsko. Tako močno so se sekali, Da so zajezili vodo Donavo.

Z zahvalo Bogu in Materi božji za rešitev se končajo "pesmi od Duneja."

Med tem, ko je trajalo obleganje cesarskega stolnega mesta, so morale skrbeti notranjeavstrijske dežele za obrambo vzhodne štajerske meje. Pri St. Gotardu in Novem Gradu (Gussing) na Ogrskem so se zbrale večje turške trume, pod poveljstvom treh paš vpadle čez Friedberg in Hartberg v dolino Bistrice in odpeljale toliko ljudi ter živine, da so mogli 7000 glav prodat turški posadki v Kanži. Strah in groza sta prevzela vso Štajersko, zlasti prebivalce v Gradcu, ki so že pričakovali napada na mesto in se pripravljali za obrambo.

JOŽE GRDINA:

PO VZHODU IN ZAPADU

Prihod v Beirut — Po Libanonu — V Baalbek — Na razvalinah poganskih templjev v Baaleku, Libanon — V Beirutu.

(Nadaljevanje)

V restavraciji hotela se srečam z Amerikancem, iz New Yorka, ki mi je pravil, da je v Beirutu že nekaj tednov in mu je mesto kakor tudi Libanon zelo všeč ter da je prav zadovoljen. To sem mu prav rad prireditelj kajti, tudi meni je bilo tukaj všeč. Saj kraja kot je Libanon, ni lahko najti na svetu. Niti v bogati in obsežni Ameriki ga ni. Zato se Amerikanci, zlasti iz New Yorka, zelo radi zadržijo v zanimivi in lepi deželi.

Tudi jaz sem se rad ustavil v tej deželi, da si jo ogledam ob priliki, ko bom obiskal Baalbek. Ko se tako razgovarjamo, mi sporočijo, da je moj voznik za odhod v Baalbek pripravljen. Da ga ne bi po nepotrebnem zadrževal, pobrem svojo kamero, da vanjo spravim nekaj Baalbeka, potem pa sedem v avto poleg šoferja. Točno ob 9. uri je avto švignil po ulicah Beiruta, mimo lepih modernih hiš in palač, zgrajenih prav po evropski, pa tudi mimo slabih jetrovskih; mimo cerkva in mošej. Tu lepa široka ulica, tam bolj ozka, vmes pa lepi nasadi palm, oranž, fig in citron ter

drugega sadja, ki raste v teh lepih subtropskih krajih.

Moj šofer je bil v svoji stroki zelo spreten. Tako jeguljasto je znal voziti iz ulice v ulico in se pri tem spretno umikati avtomobilov in drugih vozil, ki so švigali sem in tja po mestu, ter pazil na gruče ljudi, da sem ga kar občudoval.

Ni dolgo vzelo, pa sva bila izven mesta. Potem je pognal svoj avto, da je drčal po gladki cesti kot za stavbo. Za nama je bil Beirut, pred nama pa visoke gore Libanona, pokrite z snegom, ki je prav čudna prikazen v teh krajih. Še bolj čudno izgleda, ko se pripelješ na te bele vrhove. Naglo se je vzpenjal avto vse više in više mimo lepih novih hiš, katere so si postavili bogatini ob lepih nasadih, da se hladijo ob vročih dnevnih namesto, da preganjajo vročino v Beirutu ob morju. Ko se tako voziva, se je pričel kazati sneg, katerega je bilo vedno več. Toda, ko sva se pa pripeljala na vrhove Libanona, je bilo snega po nekaterih krajih 3 do 4 čevlje visoko, po nekaterih krajih pa tudi več, zraven tega pa mrz. Čudovit pogled! Ob morju toplota in fino južno sadje: oranže, citrone in palme, vse v cvetju, tu na vrhu pa — zima.

Ob poti so stali delavci z lopatami ter kidali sneg, ki je ponoči zapadel. Že zgodaj so morali začeti, ker je bilo, ko sva se midva pripeljala do vrha, že zelo očisto in sva se z malimi izjemami nemoteno peljala po zasneženi cesti, ki se je v serpentinah vila po gorovju Libanona. Ker je moj šofer namaglo vozil, sva na potu dohitela in prehitela marsikateri avto,

več pa sva jih tudi srečala. Kake nesreče ni bilo, razen nekega težkega truka, ki je zdrsnil s ceste ter običal v snegu. To je bilo vse.

Voznik, ki vozi po teh krajih mora biti zelo spreten in hladnokrvn, ker sicer se lahko zgodi, da se avto prekucne po brežnici, posledica česar so polomnjene kosti in razbit avto. Jaz sem bil s šoferjem zelo zadovoljen in sem ga hvalil, kako dobro zna voziti.

Pri sebi sem imel zavojček Camel cigaret, pa mu jih dam kot priznanje za njegovo vožnjo. On je bil tega vesel, da je posegel v žep in mi pomolil polno pest srebrnih kovancev iz raznih držav ter mi dejal: Vzemite si nekaj iz tegale za spomin. Sprva sem se branil, potem pa, ko le ni odnehal, sem vzel nek indijski srebrni novček. Ko je še silil, naj vzamem, sem se zahvalil z dodatkom, da ne vzamem več pod nobenim pogojem. Bil je zelo dober mladenič, po veri Maronit; ime mu je bilo kakor meni: Jože.

Maronitov, ki so dobri kristjani, je v Libanonu nekaj tisoč in imajo svojega patrijarha. Njih ime izvira od opata sv. Marona ki je živel v 4. stoletju. Živijo zelo krepkosto, so pobožni ter spadajo v katoliško Cerkev. Moj šofer je bil pravilno lik dobrega bogoljubnega Maronita. Maroniti živijo po dolinah in planotah Libanona, ter imajo velike nasprotnike v Druzih, bojevitim arabskem plemenu, ki prav fanatično sovražijo svoje krščanske sode. Druzi so v prejšnjih časih mnogo Maronitov poklali, njih naselij pa požgali. Nikjer na svetu ni vse gladko in brez trpljenja, tudi v Libanonu ne.

Ko sva pnevozila preko najvišjega vrha, je pričelo iti nizdol. Snega je bilo vedno manj ter je končno izginil. Pripeljala sva se v malo mestece Stura. Tam se čista cepi. Ta, po kateri se vozimo, gre naprej bolj proti jugovzhodu ter vodi v Damask; druga pa se odcepi na levo proti severu ter vodi v Baalbek. Po tej cesti sva midva zavila ter se peljala po krasni rodovitni dolini, kjer so lepa polja in nasadi vmes pa lične hišice. Po polju so ljudje orali in sejali. Krasen in zanimiv kraj! Na levi visoko libanonsko gorovje pokrito s snegom, na desni hrbti Antilibanona; po lepi ravnini pa vodi cesta proti Baalbeku. Tu je menda najboljši svet in prava žitnica te dežele. Ta kraj so tudi imenovali Votla Sirija.

Ker je moj šofer Jože zelo naglo vozil, sva bila kmalu v precej obširnem mestu Zahle, ki ima okrog 15.000 prebivalcev. Je glavno mesto okraja Beka ter po večni naseljeno z Maroniti. Tu je prav za prav njih

sedež; dalje so tu tudi Grki in pa seveda Arabci. Da ne bova prekratka s časom, je Jože vozil kar naprej, ne da bi se kaj ustavil v Zahleh; prav tako se nisva nič ustavila v vaseh Ablah, Beit Nail in Beit Chama. Le mimogrede sem videl, kako sta se dva vročkrvneža krepko obdelovala s pestmi. Če sta se pobotala tudi brez policije, pa ne vem.

Avto je naglo zdrčal preko mostu reke Litani. Malo po 11. uri sva bila na cilju: Baalbek. Pred menoj je bilo orjaško zidovje nekdanjih poganskih templjev: Jupitrovega in Bahovega. Pri tem pogledu sem kar ostrmel. Kakšne razvaline! Brž stopim iz avta, potem pa proti vходу, kjer plačam običajno vstopnino, ki je pa precej visoka. Ko stopim med razvaline, pristopi k meni nek mož ter se mi v angleščini predstavi in pravi: Jaz sem od vlade priznan vodnik po teh prostorih. V potrdilo, da je res, mi pokaže svojo legitimacijo, češ, vidiš, da je res in se mi ponudi za vodnika.

Ker sem takega vodnika nujno rabil, sem ga vzel; potem sva pa hodila po obsežnem prostoru nekdanjih templjev. Na eni strani so ostanke nekdanjega Jupitrovega, na drugi pa Bahovega templja. Od prvega stoji nad veliko steno šest orjaških stebrov, ki ponosno kipe kviku, dočim številno stebrovje, ki je nekdaj krasilo te prostore, leži po tleh več ali manj razbito. Na drugem koncu Jupitrovega templja zlezem k stoječim stebrom ter iz višine zrem na ta kolos razvalin. Vzamem kamero in slikam ta prostor, ki je še v razvalinah veličasten. Na take razvaline bi bil pomosen tudi sam Rim. Hodil sem gori in doli, vodnik pa je pripovedoval in zatrjeval, da so te razvaline stare že nad tri tisoč let. Sveda je bilo to število let za okrog en tisoč previsoko. Židovi so stari okrog dva tisoč let, ker so iz rimske dobe.

Res, da je bil na tem kraju že dosti prej tempelj, ki je bil posvečen maliku Baalu, bogu sonca, katerega so tu častili stari Ssirici. Po imenu tega sončnega boga Baala, se imenuje še danes ta kraj: Baal-bek. Rimljani so ga imenovali Heliopolis; to je sončno mesto in so tu potem postavili templje Jupiterja, Bahu in Veneri, staro ime Baal-bek, pa je ostalo vse do današnjih časov.

Od razvalin Jupitrovega templja sem šel v Bahov tempelj, ki je boljše ohranjen. Deloma še stoji njegove stene, katere obkrožajo veliki masivni stebri; deloma še ohranjenim umetniško izklesanim obokom. Tu se vidi, kaj vse je doprinesla tedanja arhitektura, stavbarstvo in umetnost, da dostojno okiti in proslavi svetišče namišljenemu božanstvu. Kristjani današnjega časa bi naj si ogledali, kaj vse je storilo poganstvo, da čim dostojneje počasti svoje bogove, dočim današnji moderni pagani in slabi, zapeljani kristjani rušijo svetišča pravega žvega Boga, v katerega mnogi ne verujejo več.

(Dalje prihodnjič.)

Vesti iz Slovenije

Zimska neurja

Kakor drugod po Evropi, tako je tudi Jugoslavijo zajel v preteklih tednih strašen val mraza, snega in burje. Cestni in železniški promet je bil večkrat prekinjen. Največ snega je zapadlo v Črni gori in Makedoniji. V teh krajih so se pojavile cele tolpe volkov, ki niso prizanesle niti ljudem, kaj šele drobnici. Tako so n. pr. v Črni gori volkovi raztrgali dva kmeta, ki sta se vračala domov. Njih tragično smrt so ljudje ugotovili šele nekaj dni pozneje, ko so našli ostanke obleke in čevljev, v katerih so ostala še do kosti oglodana stopala.

Kljub temu da so vremenske postaje napovedale ta strašni mrz, že par dni poprej, je dobil Jugoslavijo popolnoma nepriljavljeno in brez vsakih zalog goriva. Tako so morali zaradi tega ustaviti vse večje obrate, več okrajev je bilo pololnoma brez elektrike in celo tuja poslaništva v Beogradu so ostala brez kurjave. Čeprav napadajo komunisti staro korumpirano Jugoslavijo, toda do česa sličnega tedaj ni nikoli prišlo.

Tudi v Slovenskem Primorju je vladal strašen mrz, toda še strašnejša je bila burja, ki je dipvala preko 100 kilometrov na uro. Prišlo je tudi do nekaterih nesreč. Burja je potrgala telefonske in električne žice ter prevrnila veliko dimnikov ter odkrila več streh. Najbolj občutljive so se pokazale zgradbe zgrajene v Titovi "petletki" ter je par od teh izgubilo streho. Tako se tudi za tovarno cementa v Anhovem sprašujejo, če je sploh še varno delati v nji. Pri tovarni pohištva v Novi Gorici je burja odtrgala streho barake, kjer so spali delavci. Pri tem je en delavec izgubil življenje.

Grški deportiranci se vračajo

Med državljansko vojno so grški komunisti odveli mnogo rojakov v države za železno zaveso. Vojna je že davno minila, a šele sedaj se je posrečilo mednarodnemu Rdečemu križu, da Madžarska vraca deportirance. Preteklo nedeljo so dospeli v Benetke. Polovico se jih je takoj vkrcalo na ladjo Diaoulis, ostale pa je prišla iskat druga ladja v ponedeljek. V domovino se je vrnilo 1900 Grkov.

Ženske dobijo delo

Gospodinja

Splošno delo, mora imeti rada otroke, 5 dni, lahko gre domov zvečer, dobra plača in hrana. Kličite HE 1-1539. (54)

Gospodinja

Delo za žensko, katerega zanima lep dom v Shaker Heights pri dobri družini. Nobenega težkega dela, ker so drugi narejeni za to. Vse električne moderne priprave. Stalna plača, privatna soba, kopalnica, televizija in hrana. Kličite SK 1-8707. (53)

MALI OGLASI

Bike for Sale

Little Nick Vavpetic has a nice bike for sale and it is a bargain. See him after school at 1085 E. 76 St., and you can ride to school every day! — A bargain!

Za hišna popravila

Za vsakovrstna karpenter-ska dela in opravila pri hišah, kakor tudi barvanje, se obrnite na mene. Kličite HE 1-3373. Luka Kuhar, 1249 E. 61. cesta. (55)

Naprodaj

Na Locherie Ave. blizu E. 185 St., 4 in pol sobni zidan bungalow, samo 2 leti star, opremljen z vsemi modernimi potrebami, plinska kurjava, aluminijasta zimska okna in mreže, garaža z dovozom. Lot 50x140.

Za podrobnosti vprašajte:

Kovac Realty

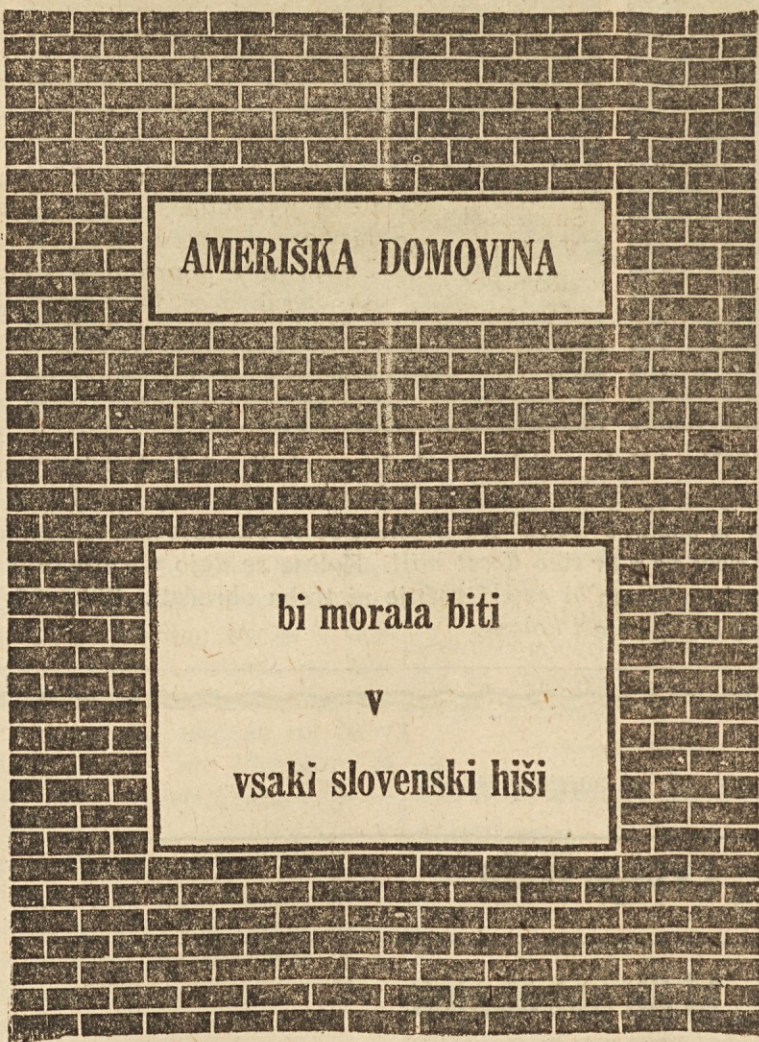
960 E. 185 St. KE 1-5031 (55)

Lot naprodaj

Proda se lot na Beverly Hills Drive, Richmond Hts., O. Kličite po 6. uri EX 1-1256.

Soba se odda

Velika soba se deli z moškim, eden zdaj v sobi, s kuhinjskimi privilegiji na 958 E. 70 St. — (54)

ZIMSKA KOPEL V SAVI — Jugoslovanski bokser Jovan Dijović leze iz ledene Save, kamor se hodi vsak teden dvakrat kopat neoziraje se na leti čas. Sneg in led v okolici in zavirani ovrtnik opazovalcev kažejo, da se Jovanu ni bilo treba hoditi v Savo ravno hladit.

SPIRELLA KORZETI

Strežnica vam pomeri na vašem domu. Posebni stezniki za gotove mere.

Kličite LO 1-7787

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborni zdravil da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD. KE 1-0034

Naročila sprejemamo in izvršujemo po pošti tudi za Cleveland.

KADAR NAMERAVATE KUPITI ALI PRODATI HIŠO, TRGOVINO pokličite za zanesljivo in točno postrežbo:

JOHN ROZANCE

LAKELAND REALTY CO. 15604 Waterloo Rd. KE 1-6681

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

DRUGA KNJIGA
HUDOURNIK

Kralj je vtaknil pismo v jaket in se smejal. Cesar pa? Ali mu niti po teh skrbnih očetovskih opominih ni postalo očito, da vse, kar je brez zasluge prešlo oblast od njega, samo ograža srce oblasti? Da so zlati obroči in grbi, ki jim jih je posodil, iz statistov kmalu naredili zelo gibčne kralje in kneze? Da se mu je homunkulus izmuznil iz fiole in da zasmejuje svojega gospoda? Ta nepremagljiva slabost v stvarih sorodstva nam ga včasih kaže takega, kakršen je bil gotovo najredkeje, kot dobričin, kajti če bratom v početku vedno ukazuje, jim naposled navadno popušta. "Brat moj, prilagam Vam ustavo za Vaše kraljestvo": s tem stavkom, ki bi lahko stal v kaki stari opereti, pričinja neko svoje visoko politično vzgojno pismo. Če pa je v prvi vo-

lji, zaključil pismo, ki je polno očitkov, s pravim očetovskim, smehljajem: "Prijatelj, ljubim Vas, ampak strašno ste mladi!"

Sam ni več. Z rastjo njegovih načrtov se mora stopnjevati tudi njegova trda hladnost, ki se včasih pojavlja v njem in ki je prav za prav bolj posledica preobremenjenosti. Ko je pred kakimi dvajsetimi leti kot zavojevalec prišel z Alp in podil svojo slavo po lombardski ravnini, je dejala njegov mladost temu novemu bojnemu pohodu nekakšno romantično nedolžnost, ki je sodobnike navduševala. Zdaj, ko se je hudournik že zdavnaj razširil v svetlo, ko se približuje velikemu morju, v katerem se bodo njegove vode kmalu zmešale z vodami vsega sveta: zdaj stopa resnoba tega atlantskega dela v njegove poteze, v njegove srce; ure in trenutki humorja in židane volje so zdaj še redkejši; herojski cinizem njegovega poslanstva ga pred očmi vsega sveta pretvarja v bronast kip.

Sicer je pozval poljsko grofico v Pariz in ji uredil hišo v ulici, v kateri ga je Josephina prvič očarala. V neki prazni veri je nastanil marsikatero svojo prijateljico v tej ulici. Pošilja ji vsak dan svojega zdravnikarja in jo razkošno vzdržuje; ona pa živi popolnoma samotno in dasi v družbi vsem znana, se nikoli ne posluži operne lože, ki ji jo daje cesar na razpolago, in ga tu v Parizu le redko vidi. To je samo medigra med minulo in bodočo idilo. Ona hoče od nje, to je zanj zakon; danes bi lahko imelo večje posledice nego včeraj.

Kajti prvi sin, ki ga je tedaj v Berlinu pomiril glede telesne produktivnosti, o kateri je domnil ves svet, je bil njegovi notranjosti zaradi svoje matere skoroda tuj. Ko se je po cesarjevi vrnitvi javila pri njem, ji je velel sporočiti, da sprejema samo pozvane; podaril ji je hišo, rento in je ne vidi več.

Dečka pa pušča k sebi, se igra z njim, mu nagaja in ga hoče celo posinoviti. Vse se mora vršiti na skrivaj: svobodno veselje nad tem najnaravnejšim prizorom v človeškem življenju, ki ga Napoleon okusi šele proti koncu tridesetih let, mu prepoveduje njegov nevidni gospodar, ki ga sam imenuje naravo stvari in redkeje — usodo. Tu ga ima — naposled — rodne sina, ki bi bil lahko njegov naslednik; ali on, ki je cesar zapadnega sveta, ne sme stopiti pred svet in reči: To je moj sin! In da mu da vsaj polovico svojega imena, ga imenuje Leona.

Gotovo je, da ni tega sina nikoli resno določil za naslednika, bodisi zaradi matere, ki se ji je popolnoma odtujil, bodisi zaradi slutnje o njegovi slabi naravi; zdi se, kakor da je čutil, da bo ta po polni Napoleon na pol zločinec in popoln nepridiprav.

Tem odločneje ga leta opominjajo na nov zakon. Med možem in ženo se prično pogovori, ki so polni žalosti in razumnosti. Po njih ne vidijo služabniki solznih oči samo pri Josephini. "Ah, pravi cesar nekoč, strašno je umreti brez otrok!" Pri tem pa njegovo nagnjenje do Josephine z leti raste: že od svojih sodelavcev se je redko ločeval in samo, če je bil prisiljen, tem bolj se njegov konservativni duh oklepa tega najstarej-

šega tovariša lastne rasti. "Če bi se ločil od nje, pravi Talleyrandu, ki svetuje to nujnost, bi se prav za prav odrekel vsemu čaru svojega doma; nagnjenja in navade mlade žene bi moral šele studirati. Cesarica pa se prilagodi vsemu in me do kraja razume. Razen tega bi se pokazal zelo nevhvaležnega za vse, kar mi je storila dobrega."

Ti razlogi, ki se nežni in razumni, spodobni in udobni, torej čisto meščanski, združujejo soproga pri njegovi ženi.

Ali težave naraščajo, odločitev je vedno nujnejša. Med tehtanjem moralnega vtisa, ki bi ga njegova ločitev naredila na Francijo, kjer je Josephina bolj priljubljena od njega, dolgo kombinira na svoj način, dokler naposled ne poizkusi nekega sunka, ki ga nihče ne pričakuje in ki naj bi mu izpolnil dve želji hkratu. Približa se nekemu človeku, katerega že dolgo potrebuje in ki bi ga zdaj potreboval še dvakrat bolj. Mati se je neprestano zavzemala za svojega Luciena; zdaj ga cesar na nekem potovanju po Italiji pozove k sebi.

To je najzanimivejši Napoleonov pogovor, ki nam je ohranjen. Lucien ga je opisal verno in nazorno. Ves Napoleon je v njem.

VXIII

Po potovanju, med katerim se ni mogel otrestiti strahu, da ga bodo zaprli, vstopi Lucien, ki je zdaj v začetku tridesetih, nekega decemberskega večera v Mantovski grad, kamor ga je bil cesar pozval. Bleščeča svetloba, ki jo razkošno sejejo po dvorani piramide sveč, ga sprva oslepi, da sliši samo tihi glas Mameluka: — Sire, Vaš brat Lucien!

Ali oni, ki mu veljajo te besede, se ne zgane. Sedi za veliko, okroglo mizo, ki je vsa pokrita z ogromnim zemljevidom Evrope, večjim kot ga je Lucien kdaj videl. Z levim licem se naslanja na levo roko, z desno zatika v zemljevid barvaste igle, ki pomenijo ali ki naj bi pomenile armade.

Obiskovalec že več let ni videl cesarja; spremenil se je med tem, tako da Lucien ni popolnoma uverjen, ali ima res cesarja pred seboj. Zato se ne premakne več minut. Naposled se moški pred zemljevidom vzravna, z zeha, si podrgne hrbet ob stol, seže po zvonec poleg sebe, ga strese z eno samo, zelo krepko kretnjo. Tedaj stopi obiskovalec nekaj korakov naprej: — Sire, jaz sem, Lucien.

Zdaj se cesar naglo dvigne, veli slugi iz sobe, sprejme z

rahlo zadržano nežnostjo ali vsaj s prijateljskim občutkom bratovo roko. Ta misli, da ga mora objeti, cesar se ne brani, a ostane hladen, kakor da ne bi bil več vajen takih nežnosti. Nato prime zopet brata za roko, ga potisne nekoliko nazaj in ga pozorno ogleda.

"Torej vi ste? Kako vam gre? Kako gre vaš rodbini? Kdaj ste odpotovali iz Rima? Ste potovali srečno? In papež? Kako mu gre? Vas ima rad?"

Lucien opazi zadrego, ki se skriva v tem navalu vprašanj; da mu lahkoten odgovor in izrazi svoje veselje, da ga vidi zdravega.

"Da, gre mi dobro, in se rahlo potrkna na trebuh. Debelim se in se bojim, da se bom še bolj zdebelil." Nato ga ostro pogleda, ponjhuja tobak in pravi: "In vi? Videti ste zdravi? Prej ste bili presuhi. Zdaj ste malodaj lepi."

— Veličanstvo se blagohotno šali.

"Ne, brez šale, toda sediva in se kaj pogovoriva." Nato si sedita pri velikem zemljevidu nasproti. Cesar se igra z iglami, Lucien čaka, da ga bo nagovoril, naposled pravi samo: — Kaj mi imate povedati?"

Lucien se nadeja odpustčenja. "Dosežete ga tem lažje, ker

je vse odvisno samo od vas."

Lucien je voljan storiti vse, kar se sklada z njegovo častjo.

"Prav dobro, a s čim hočete spraviti v sklad svojo čast?"

Lucien govori o naravi in religiji.

"In politika, gospod moj, ali

vam politika ne pomeni nič?"

Lucien odkloni to vprašanje, češ da je zasebnik.

"Prav samo od vas je bilo odvisno, lahko bi bili postali kralj, kakor so vaši bratje."

(Dalje prihodnjič)

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očistene piščance in na kose rezane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini MO 2-2330 — na domu MO 2-2912

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD.

KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-1235

ČERNETOVA ZDRAVILNA KOPEL

V IZOLIRANEM KEPU ZA KOPANJE V VROČEM ZRAKU, V VAŠEM DOMU JE VAŠ KLJUČ DO ZDRAVJA V BOJU PROTI:

Prehladom - Revmatičnim in Artritičnim obolenjem - Slabemu obtoku krvi

VAŠ KLJUČ DO LEPOTE S TEM DA:

Čisti vaše telo od znotraj - Prepreči izpuščaje in kožne nečistosti Zmanjšuje odvisno težo - Ohranja mladostno gibčnost

Hvaljena od stotero družin in izpričana s pismi, ki jih pošljemo v prepisu s točnimi naslovi, bo tudi Vam pomagala, zato pišite še danes.

DR. IVO ČERNE

1421 E. 53 St.

Tel. UT 1-9413

Cleveland 3, Ohio

ŽENINI IN NEVESTE!

Nаша slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0625

DAVNA PRETEKLOST — Mlada Meksikanka si ogleduje velikansko kamenito glavo iz dobe Aztekov. Našli so jo v nekih indijanskih razvalinah v džungli v bližini Vera Cruz. Sedaj je na razstavi v Palači fine umetnosti v Mexico City.

**HOOVER-
Lark**
je ravnokar
prišel

- Nov, lahak
- Poceni
- Normalne velikosti
- Ni treba prazniti žaklja. Lahak za rabo.

**ANTON GRDINA in
SINOVI**

FURNITURE DEALERS

15301-03 Waterloo Road
KEnmore 1-1235

Trgovske ure:
V ponedelje, četrtek, petek do 9. ure
V torek in soboto do 6. ure
V sredo zaprto cel dan

—DAJEMO EAGLE ZNAMKE—

V blag spomin

SESTE OBLETNICE SMRTI NAŠE
NEPOZABNE SOPROGE IN
DOBRE MATERE

Terezije Kašič

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči
dne 17. marca 1948

Sesto leto, predraga mati,
več ne čuje Vaš glas,
da bi nauke nam delili,
kakor ste nam jih nekdanj.

Pa pri Bogu zopet združeni
bomo skupaj enkrat vsi,
tja Vam bomo vsi sledili,
tako sveti križ nam govori.

Zalujoči ostali:

SOPROG in HČERE

Cleveland, Ohio, 17. marca 1954.

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo